

Index materiarum

Cœptum vtiliter non sufficit, nisi sequatur euentus. 431. C.
 Cœptum vtiliter sufficit. 1557. E. & 1558. A. glo. videri. §. pe. l. quod si. & 1567. B. l. feruus. in sum. de in rem ver.
 Cœrrare. 133. A.
 Cogere, id est cogi facere. 235. B.
 Cogere, id est fulcimenta præstare ad sustinendum. 1031. E.
 Cogēdi sumus ad iudicium venire, quotiens res vrget. 236. B. §. sed.
 Cogitur quis vendere & emere. 1821. A. glo. i. §. idē. l. Iul. de acti. emp. & 1222. C. glo. compellere.
 Cogitare. Iniquū est actionē perimipactō de quo cogitatum non docetur, id est docetur non esse cogitatum. 324. A. §. ei qui. l. qui cum. de transac.
 Cogitationis pœnā nemo meretur. 342. A. & l. cogitationis. de pœ.
 iuramentum non extenditur ad nō Cogitara. in verbo iuramentum.
 non videtur id pacto perimi, de quo non est Cogitatum. 295. C. glo. fin. in prin. l. tres fratres. de pact.
 aquiliana stipulatio non porrigitur ad ea de quibus non est Cogitatum. in verbo Aquiliana.
 Cognati proprii qui. 715. C.
 Cognationis ius. id est cognatio. 2096. D. §. si quis.
 Cognationem quandam inter homines natura instituit. 56. C. l. vt vim.
 Cognition causæ vbi requiritur, quærendum est de modo, causā & persona. 318. D. §. vult igitur.
 Cognition causæ quæ requiri. 579. E. gl. Probandum.
 Cognition, id est iudicis officium. 564. E. glo. Cognitione.
 Cognition suscepta, id est litis cōtestatio. 174. C. l. cum quædam
 Cognition summaria in multis locum habet. 1179. A.
 Cognitionē causæ plenam requirunt, quæ magnum pariunt præiudiciū. 580. A. l. de ætate. in sum. de mino.
 Cognitionē causæ quæ desiderant, per libellum expediri nō possunt. 139. B. l. nec quicquam. §. i. de offic. pro.
 Cognitionum genera quatuor. 379. D.
 Cohors & legio differunt. 340. A.
 Coitus nō facit matrimoniū. 2203. B. §. si mulier. in verbo matrimoniū non facit.
 Collatæ nuptiæ, id est dilatæ, reiectæ. 2104. D. in mar.
 tantum habet vnus nominatus, quantum plures nominati coniuncti per nomē
 Collectiuum: vt Titio & heredibus eius lego vsumfru. 925. C. l. si quis.
 Collegium vnde dicitur. 404. D.
 Collegium an solvatur si nullus remanet, & cuius sint tunc res eius. 410. A.
 Collegiū in vno solo remanet. 410. A. in mar. gl. si. sicut. quod cuiusque vni. no.
 Collegium omne est illicitū nisi probetur licitū. 128. C. & 404. B. l. neque. in prin. quod cuiusque vniuersi. no.
 testimonium potest ferre vnus de Collegio. 117. C.
 Collegium totū videtur facere, quod cāpanæ pulsu & c. 518. A. in fine.
 Collocare se nuptum, non nuptiis. dicitur fœmina. 349. B. §. si qua.
 Colluctatio, & pācratium, differunt. 1058. B. C.
 Collusio vt vitetur, adesse causæ potest is cuius interest. 744. B. l. si suspecta. de inoffi. testa.
 Colonus domini agrum, quem colit, suū

dicere potest. 63. E.
 Colonus modicum dānum æquo animo ferre debet, cui immodicum lucrum nō aufertur. 1864. B. §. vis maior. l. si. merces. locati.
 Colonus non possidet. 1443. B.
 Colonus sterilitatem vnus anni compēsat cum fertilitate alterius. 1855. A. §. Papinianus.
 Coloni sunt damna consueta non cōsuetata domini, in verbo damna.
 Columnæ structiles. 1031. D. in mar.
 Comeditur plus tēpore famis quā alio, 1600. E. glo. i. l. ideo: de compensa.
 Comes. 158. E.
 Comes iudicis. ibid.
 Cōmendare licet emptori mercem, modo non decipiat. 528. B. C. l. quod. de do. ma.
 Commendare se quisque potest. 135. B. in tex. §. antequā. l. obseruare. de offi. procon.
 Commendandi serui causa aliquid dicere, & promittere, se præstaturum, differunt. 1968. E. l. sciendum.
 Commendatum & depositum idem sunt 1621. C. l. Lucius. & 1623. A.
 Commendatio generalis non obligat cōmendantem. 1743. C. l. ea quæ. de contra. emp.
 Cōmendatitia verba non obligāt. 1644. B. C. §. cū quidā. l. si vero non re. manda.
 Commentariensis, est custos commentarij. 610. D. glo. commentarium.
 Commentarium principis, est locus vbi captiui retinentur. ibidem.
 Cōmentarij verbosi sunt vitandi. 62. B. in pri. de origi. iur.
 res, cuius non est Cōmersium, obligari nō potest. 1927. B. §. eam. rem. l. i. quæ res pigno. obli. non pos.
 Comminatur interdū iudex. 127. D. §. cum patronus. l. i. de offi. præ. vrb.
 Commissa pœna, id est incurfa. 191. C.
 Commissa semel pœna amplius non cōmittitur, nisi si actum. 654. B. C. §. semel. l. si duo. de arbi.
 Commissio tollere. 1884. A. §. nauem.
 Commissoria lex quæ. 574
 cui me Committo, & mea. 101. C.
 Committere dicuntur boues & arietes. 1052. C. §. cum arietes.
 Committere pœnam. 191. C.
 Committere pœnā, id est incurrere. 639. C. §. plenum. & 740. C. §. vnde. 641. B. §. idē ait.
 Committere rem & stipulationem. 439. C. §. cum me.
 Committere stipulationē. 740. D. §. intra.
 Commodare voluntatis est & officij magis q̄ necessitatis. 1417. D. E. §. sicut. l. in cōmodo. comoda.
 Commodari non potest quod vfu consumitur, nisi ad pompam. 1408. C. D.
 Cōmodē quod non fit, fieri non videtur. 1111. A. glo. seruum. l. si seruus. de noxa.
 Cōmodādo rem, nemo facit eius cui cōmodatur. 1415. A. l. nemo. commo.
 Commodans tenetur de vitio rei, si sciuit. 1420. A. §. item.
 Cōmodo aliter vtens quā commodatum est, furti tenetur. 1411. A. in textu.
 Commodatū & precarium differunt. 1897. B. glo. tutius. l. si gratuitam.
 Commodatum, & vtendum datum, differunt. 1406. C. §. inter.
 Commodatum nō dicitur, nisi habeat certum vsum tacitum vel expressum. 1418. B. in mar.
 cōmodatē res nō veniūt i iudiciū. 1151. D. E.
 Commodatarius de omni culpa tenetur.

1377. E.
 Cōmodatarius equi, nō tenetur si ab alio leſus est sine culpa sua. 1092. B. l. equum.
 Cōmodatarius vtens read eum vsum ad quē est cōmodata, si pereat, non tenetur. 1421. D. l. si commodauero. in sum.
 Commodatatem omnem cōtinet vsumfru. ctus. 952. A. in mar.
 numerus personarū præualet dignitati cū agitur de Commodo bursæ. 271. A. B. in mar. vide in verbo numerus.
 Commodum quis reportare non debet, vnde puniendus est. 1855. C. D. glo. 2. §. 3. l. ex conducto. loca.
 Commodum sentit quandoque quis sine onere. 2128. A. in argu. gl. i. l. dotis fructus. de iure dot.
 Comoda propria quærere quis non debet falso prætextu. 144. B. §. ne quid. l. illicitas. de offi. præfi.
 Communis error excusat. 1495. D. glo. i. l. 3. ad senatus. Ma.
 Cōmunis opinio tenēda. 342. A. in marg. l. athletas. de his qui no. in fa.
 Communis res dicitur cuiuslibet. 194. B. in fine.
 Cōmunis vtilitas præfertur priuatæ. 86. C. gl. fin. l. pen. de consti. prin.
 Commune auxilium habens, non debet petere extraordinarium. 555. D. glo. 4. l. in causæ. de mino.
 Commune detrimentum.) Aequissimum est commune detrimentum communibus impensis refarciri. 1460. B. l. 2. §. i. de lege Rhodia.
 Commune pluribus vt singulis si aliquid est, maior pars in eo præiudicat minori, fauore liberationis. 270. A. l. iurisgentium. §. Marcellus.
 Commune quod est, meum est. 217. A. & 2118. A. glo. si. l. si cum. de eo per quem fac.
 qui obtinuit in causa Communi, repetit impensas pro rata. 1148. A. B. l. ex parte.
 Communi diuidendo iudicium aliud vtile, aliud directum. 1159. D.
 Communia quæ. 116. C. in textu. & glo. i. l. Item.
 Communia difficilius quā specialia tolluntur. 1949. E. glo. 2. §. i. l. j. qui. mo. pign. vel hypo. sol.
 Cōmunia pluribus vt singulis, requirunt consensum omniū qui possunt separatim adhiberi. 1001. A. l. per fundum. de ser. rusti. prædi.
 Communia sunt omnia tempore necessitatis. 1461. B. C. §. itidem. l. 2. de lege Rhod.
 Communio & societas differunt. 1692. D. l. vt sit. & l. seq.
 Communio delictorum turpis. 1703. E. l. quod autem.
 nemo inuitus compellitur ad Cōmunio-nem. 1339. C. §. si. centū. l. si non sortem. de condic. inde. & 2145. E. glo. 4. l. si is. de iur. do.
 inuitus quis in Communionem quandoq; detinetur. 1124. E.
 Comædi qui. 1981. E. glo. comædi.
 Comparere debet citatus etiam exemptus, allegaturus priuilegiū. 195. B. in mar. si quis in ius vo. non ierit.
 Cōparens in iudicio post tres vel quinque dies quā sistere promisit, an purget moram. 228. D. l. & si post.
 Compendium, quæstus, lucrum, idē. 1719. C. §. duo.
 Compendium, id est lucrum. 952. E. & 2099. C. l. error. & 2130. C. §. si prædiis.

